ஞானபாநு.

VOL - I. தொகுதி - க. | NOVEMBER 1913. பிரமாதீச ௵ கார்த்திகை ௴ | NO - 8. பகுதி - அ.

பார்த்தசாரதியே பாரதசாரதி.

(முன் தொடர்ச்சி.)

மகா பாரதயுத்தத்தில் பார்த்தனுக்கு சாரதியாய் பகவத் கீதோபதேசம் செய்த பரமபுருஷனே மகாபயங்கரமான இப்பிரபஞ்சயுத்தத்தில் ஸர்வாத்ம ஸ்வரூபமாகிய ஈஸ்வரனாகி ஜீவனாகிய பார்த்தனுக்கு எப்பொழுதும் உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்; ஜீவனாகிய பார்த்தனது ரதமாகிய சரீரத்தில் சதாசர்வதா காலமும் சாரதியாய் வீற்றிருக்கிறார். ஸ்ரீகிருஷ்ணனது உபதேசப் பிரகாரம் நாம் ஒவ்வொருவரும் நடப்போமானால் நமது காலகதிக்கு அவரே கடமைப் பட்டவராவார்.

ஆதலால் பகவத் கீதையின் சாராம்சத்தை ஆராய்ந்து கிரகிப்போம்.

அர்ச்சுனனுடைய வேண்டுகோளின்படி, கொண்டுபோய் நிறுத்தினார் அவரது ரதத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இருசேனைகளுக்கும் மத்தியில். எதிரிட்டுப்பார்த்தான் அர்ச்சுனன் இருசேனைகளையும். எங்குபார்த்தாலும், தனது நெருங்கிய சுற்றத்தினரும் ஸ்நேகிதர்களும் நிறைந்திருக்கக் கண்டான். சுற்றத்தினரைப் பற்றிய பற்றும்பச்சாத்தாபமும்நிறைந்தன அவனதுஉள்ளத்தில். உடனே பெருமூச்சுவிட்டான். செய்வ தின்னதென்று அறியானாகி, காண்டீபம்கையினின்றும் நழுவிவிட, யுத்தம்வேண்டேன், வேண்டேனென்று கதறிக்கொண்டு வீழ்ந்தான் ரதத்தினுள்ளே. அப்பொழுது அவன் சொன்ன நியாயங்களோ ஸ்மிருதியை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளவை. ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்தில் சொல்லாமல் வேறு எவரிடத்தில் அந்த நியாயங்களை அர்ச்சுனன் சொல்லியிருந்தபோதிலும், மகாபாரதயுத்தம் நடந்தேயிராது; பகவத் கீதையும் வெளிவந்திராது. பார்த்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்; அவனுக்கு இயற்கையாகவே மிகுந்து அமைந்துள்ள ராஜஸகுணத்

தைத் தூண்டிவிட்டார். "ஆரிய பூமியில், ஆரியகுலத்தில், ஆரிய தர்மங்களினிடையில் உற்பவித்துள்ள உனக்கு இந்த மிலேச்ச ஸ்வபாவம், இந்தமனக்கலக்கம் எங்கிருந்து வந்தது இப்பொழுது?" என்று இழிவாகப்பேசினர். அவனிடத்தில் ராஜஸ குணம் சக்தியுடன் விளங்கினலன்றோ, அவன்யுத்தத்திற் குக் கிளம்புவான். அஹிம்ஸை, பச்சாத்தாபம் முதலிய உத்தமஸ்வபாவம் மிகுந்து, ராஜஸகுணம் அமிழ்ந்துவிட்டது. "திரிலோகங்களின் பொருட்டும் யான்யுத்தம் செப்யேன்" என்று திரிலோகாதிபத்தியத்தையும் திரணீகரிக்கும் படியான சத்துவகுண விசேஷமாகிய சாந்தவைராக்கியம் பிறந்து விட்டது. ஆகையால் அவனிடத்தில் கோபத்தையோ, ரோஷத்தையோ இனிமேல் தூண்டிவிடமுடியாதென்று நன்ருய் அறிந்து கொண்டார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்.

ஆனல் அர்ச்சுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடன் நெருங்கி உறவாடிவந்தவனன்றோ? அதனல் அவருடைய தர்சனவிசேஷத்தாலும் இராஜஸகுணத்தா லுண்டாகும் களங்கம் அழிந்துவிட்டதாலும், அர்ச்சுனனதுஉள்ளத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனதுமகிமைவிளங்கியிருக்கவேண்டும். இல்லையேல், அவன் "நான் தங்களுக்குச்சிஷ்யன்; எனக்கு நன்மையை உபதேசித்திடுக" என்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்தில் கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொள்ளவேண்டியதில்லை.

அறிந்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனது ஹிருதயத்தை; அவனது ஹிருதயம் இப்பொழுது நிராசையுடன் விளங்குகின்றது; அவன் உலகப்பற்றுக்களை யெல்லாம் உதறியெறிந்துவிட்டுத் தனியனுப் ஈஸ்வர சந்நிதியில் அபயம், அபயம் என்று அலறிநிற்கின்றுன். அவன் இத்தகைய (கிஞ்சிக்ஞ) ஸ்திதியை அடைவதற்காகவே இதுகாறும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் காத்திருந்தார். "நான்தாஸன், நான்சிஷ்யன்" என்று எவன்தனது பலயீனத்தை உணர்ந்து பிரபஞ்சசுகங்களை வெறுத்துத் தேவேந்திரபட்டம் கொடுத்தபோதிலும் திரணீகரிக்கும் படியானசக்தி வாய்ந்து உள்ளானே, அவனுக்கே ஆத்மஞானம் உபதேசம்செய்யத்தகும். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இதுகாறும் அர்ச்சுனனுக்கு உதவிபுரிந்து வந்ததெல்லாம் இத்தகைய ஒருசந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்தே தான். நரநாராயணர்களெனப் பெயர்கள்வாய்ந்து ஈஸ்வரனே எப்பொழுதும் அவதாரம்செய்து வருகிருர். நாராயணும்சமாகிய குருவும்

நராம்சமாகிய சிஷ்யனும் எப்பொழுதும் உலகில் இருக்கின்றனர். நராம்சமாகிய சிஷ்யன் நாராயணாம்சமாகிய குருவை எப்பொழுதும் தேடிக்கொண்டிருப்பதும் நாராயணாம்சமாகிய குரு நராம்சமாகிய சிஷ்யனைத் தடுத்தாட் கொள்ளும்பொருட்டுத் தேடிக்கொண்டிருப்பதும் ஈற்றில் இவர்கள் இருவரும் சந்தித்து ஏகஸ்வரூபமாகி விடுவதும் நித்திய நீதிகளாம்.

ஆதலால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் அர்ச்சுனனும் இதுகாறும் சந்தித்து நெருங்கிப் பழகிவந்தபோதிலும் இருவரும் ஒன்றேயாகும்படியான ஸ்திதி இன்னும் அர்ச்சுனனுக்கு வந்திலதாகையால் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனுக்கு ஆத்மஞானத்தைப் போதித்துத் தன்னில் ஐக்கியமாகும் படியானதன்மையை உணர்த்துவதற்குத் தக்கதோர் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார். வாய்த்தது நல்ல சமயம்; அறிந்தான் அர்ச்சுனன் தனது ஆங்காரத்தின் வலியின்மையை; சரணம், சரணமென்று சாற்றினன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்தில்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு விஜயனிடத்தில் பேரன்பு உண்டாய்விட்டது; மந்தகாசம் புரிந்தார். எடுத்தார் எவராலும் எடுக்கவொண்ணாத ஆத்மஞானாஸ்திரத்தை; கொடுத்தார் பார்த்தனிடத்தில். எழுந்தான் அர்ச்சுனன்; இதுவென்னவென்றான். பகவான்ஞானோபதேசம் தொடங்கினர். கேவலம் பயங்கரமான ஒருயுத்தசயமத்தில் ஸ்மிருதிதர்மங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு வாதிக்கப்புகுந்த அர்ச்சுனனுக்கு ஸ்ருதிரகஸ்யத்தை உணர்த்திச் சாய்ந்துகிடக்கும் அர்ச்சுனனைச் சண்டைக்குத் தூண்டிவிட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணனது மஹிமைதானென்னே!

(தொடரும்.)

சிவம்.

ஸ்ரீ கீதா ரஹஸ்யம்.

[ஸ்ரீமத் விவேகாநந்த ஸ்வாமிகள் எழுதியது.]

பகவத் கீதையைப் பாராயணம் செய்திருக்கிற நீங்கள், பற்றற்றிருத்தலே பரமார்த்தமென்று அப்புஸ்தக முழுதிலும் கூறியிருப்பதைக் கவனித்திருக்கலாம். பற்றற்றிரு. ஹிருதயத்தின் அன்பு ஒருவருக்கே உரியது. எவருக்கு? மாறுதலற்ற அவருக்கு.

அவ் வொருவர்யார்? அவர்தான் ஈஸ்வரன். மாறுந்தன்மையுடைய எதற்கேனும் ஹிருதயத்தைக் கொடுக்கும் தப்பிதத்தைச் செய்யாதே; ஏனென்றால் அது துக்கமாம். நீ அதை (ஹிருதயத்தை) ஒரு மனிதனுக்குக் கொடுக்கலாம், ஆனால் அவன் இறந்து விட்டால், பயன் துக்கமே. நீ அதை (ஹிருதயத்தை) ஒரு சிநேகிதனுக்குக் கொடுக்கலாம், ஆனால் அவன் நாளையதினம் உன்னுடைய சத்துருவாய் விடலாம். உனது கணவனுக்கு நீ, அதை (ஹிருதயத்தை) க்கொடுத்தால், அவன் ஒருநாள் உன்னுடன் சண்டை யிட்டுக் கொள்ளலாம். நீ அதை (ஹிருதயத்தை) உனது மனைவிக்குக் கொடுக்கலாம், ஆனால் அவள் நாளைக் கழித்து மறுநாள் இறந்துபோய்விடலாம். இது உலகஸ்வபாவம். இங்ஙனம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கீதையிற் கூறுகின்றார்: ஈஸ்வரன் ஒருவரே எப்பொழுதும் மாறுதலற்றவர். அவருடைய அன்பு தவறுவதில்லை. நாம் எங்கே யிருந்தபோதிலும் நாம் எதைச் செய்தபோதிலும் அவர் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாகத் தயாளகுணமும் அன்பு செலுத்துகிற ஹிருதயமும் உள்ளவர். அவர் எப்பொழுதும் மாறுதலற்றவர்; நாம் யாது செய்யினும் அவர் கோபமற்றவர். ஈஸ்வரன் எங்ஙனம் நம்மிடத்தில் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடும்? உன்னுடைய குழந்தை எத்தனையோ துஷ்டச் செய்கைகளைச் செய்கின்றது; அக்குழந்தையினிடம் நீ கோபித்துக் கொள்கிறாயா? நாம் எவ்விதம் ஆகப்போகிறோம் என்பதைக் கடவுள் அறியாரா? சீக்கிரத்திலாவது சிறிது தாமதப்பட்டாவது நாம் அனைவரும் பரிபூரணர்களாகப்போகிறோம் என்பதை அவர் அறிவார். அவர் அளவற்ற பொறுமை வகித்துள்ளார். அவரிடத்தில் நாம் அன்பு செலுத்தவேண்டும். அவரிலும் அவர் மூலமாயும் ஜீவிக்கின்ற ஒவ்வொருவரையும் நாம் நேசிக்கவேண்டும். இது தான் இரகஸ்யம். நீ மனைவியை நேசிக்கவேண்டும்; ஆனால் மனைவியின் பொருட்டன்று. "ஒருபொழுதும், எனது அன்பிற்குரியவனே! கணவன் கணவன் என்ற காரணத்தால் நேசிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் ஏனென்றால் ஈஸ்வரன் கணவனில் இருக்கிறார்." வேதாந்த தத்துவ ஞானம் சொல்லுகின்றதாவது:-பர்த்தா பாரியை இவ்விருவருடையநேசத்திற்கூட, மனைவி, கணவனைத்தான் நேசிப்பதாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், உண்மையான ஆகருஷணசக்தி அங்குள்ள ஈஸ்வரனே யாவர். அவரே ஆகருஷணசக்தி, வேறொன்றுமன்று; ஆனால் மனைவியோ அநேகமாய்

இதை அறியாளாயினும் நியாயமான காரியத்தையே, அதாவது, ஈஸ்வரனுக்கு அன்பு செலுத்துதலையே தான் அறியாமலே செய்துகொண்டிருக்கிறாள். அறியாமற் செய்யும்பொழுதே துன்பம் உண்டாகின்றது. அறிந்து செய்தால், அதுவே இன்பம். நமது சாஸ்திரங்கள்கூறுகின்றதும் இதுதான். எங்கேனும் அன்புஇருந்தால், எங்கேனும் ஆநந்தத்தின் அணுவளவேனும் பிரகாசித்தால், அது அவருடைய ஸாந்நித்திய மகிமையென்று அறிந்துகொள்; ஏனென்றால் அவரே சுகம், அவரே ஆநந்தம், அவரே அன்பு. இது ஸ்ரீ கிருஷ்ணோபதேசத்தின் ஓர்பாகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணோபதேசத்தின் மறுபாகம் யாது? வேலைசெய், வேலைசெய், இரவும் பகலும் வேலைசெய் என்று கீதை கூறுகின்றது. "ஆனால் உபசாந்தமடைவது எங்ஙனம் - ஜீவிதகாலம் முழுதும் நான் ஒரு ஜட்கா வண்டிக் குதிரையைப் போல வேலை செய்து (வாயிற்) கடிவாளத்துடனேயே இறக்க வேண்டியிருந்தால், இங்கு எனது ஜன்மத்தின் நோக்கம் என்ன?" என்று நீ கேட்கலாம். "ஆம் நீ உபசாந்தம் அடைவாய், வேலையினின்றும் ஓடுதல் உபசாந்த மடைதற்கு ஒருபொழுதும் மார்க்கமேயன்று" என்று கிருஷ்ணன் கூறுகின்றார். உன்னால் முடியுமாயின், உன் கடமைகளையெல்லாம் தூர எறிந்துவிட்டு, ஒரு மலையின் உச்சிக்குப் போய்விடு; அங்குக்கூட, மனம் போய்க்கொண்டேயிருக்கிறது, சுற்றிக்கொண்டும், சுழன்றுகொண்டும், சுற்றிக்கொண்டும். ஒருவன் ஒரு சந்நியாசியைப்பார்த்து "ஸ்வாமி! ஒரு நேர்த்தியான இடத்தைக்கண்டு பிடித்தீர்களா? எத்தனைவருஷங்களாக ஹிமோத்கிரியில் யாத்திரை செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்றுகேட்டான். "சென்ற நாற்பது வருஷங்களாக" என்று சந்நியாசி மறுமொழி பகர்ந்தனர். "எத்தனையோ அழகானஇடங்கள்இருக்கின்றனவே: தாங்கள் ஏன் அவைகளில் ஏதாவது ஒன்றில்ஸ்திரமாய் வசிக்கவில்லை?" "ஏனென்றால் இந்த நாற்பதுவருஷங்களாக என் மனம் யான் ஒரு இடத்தில் நிலைத்திருக்கச் சம்மதிக்கவில்லை." நாமெல்லோரும் "நாம் உபசாந்த மடைவோம்" என்று சொல்லுகிறோம்; ஆனால் மனமானது நாம் உபசாந்த மடையச் சம்மதிக்கிறதில்லை.

ஒரு தார்த்தாரனைப் பிடித்த மனிதனுடைய கதையை நீ அறிவாய். ஒருயுத்தவீரன் பட்டணத்தின் வெளியே இருந்தான். அவன் தனது உறைவிடத்தை நெருங்கியவுடன் "நான் ஒருதார்த்தாரனைப் பிடித்திருக்கிறேன்" என்று கூவினான். "அவனை உள்

ளேயிட்டுக்கொண்டுவா" என்று ஒரு சப்தம் கேட்டது. "அவன் உள்ளே வரமாட்டேனென்கிறான், ஐயா!" "அப்படியானால் நீஉள்ளேவா." "அவன் என்னையும் உள்ளேவிடமாட்டேன் என்கிறான் ஐயா!" அப்படியே நமது இந்த மனத்திலும் நாம் "ஒரு தார்த்தாரனைப் பிடித்து" இருக்கிறோம். அமைதியாயிரு, சமாதானமாயிரு என்று நாம் எல்லோரும் சொல்லுகிறோம். ஆனால் குழந்தைகள்கூட இங்ஙனம் சொல்லுகிறது மாத்திரம் அன்று, செய்யவும் கூடுமென்று நினைக்கின்றன. என்றாலும், அது மிகவும் கஷ்டம். நான்முயற்சி செய்திருக்கிறேன்; நான் எனது கடமைகளையெல்லாம் தள்ளிவிட்டு, மலைகளின் உச்சிகட்கு ஓடினேன்; நான் அடர்ந்த காடுகளிலும் குகைகளிலும்வசித்தேன்; ஆனாலும்நான் "ஒரு தார்த்தாரனைப் பிடித்தேன்;" ஏனென்றால் இக்காலங்களிலெல்லாம் எனது உலகம் என்னுடனேயே இருந்தது எனக்கு என்மனத்திலுள்ளது தான் 'தார்த்தாரன்." ஆகையால்வெளியிலுள்ள ஏழை ஜனங்களை நாம் குற்றங் கூறுதல் தகுதியன்று "தார்த்தாரன்" இங்கே, உள்ளே யிருக்கையில், நாம் "இந்த நிலைமைகளெல்லாம் நல்லன, இவைகளெல்லாம் தீயன" என்று சொல்லுகிறோம். அவனை நாம் அடக்கி விடுவோ மாயின், நாம் எல்லாம் சரியாக இருப்போம்.

ஆகையால், நாம் நமது கடமைகளை நீக்கிவிடக் கூடாதென்றும் ஆனால் தைரியமாய் அவைகளைப்பயன் கருதாது செய்ய வேண்டுமென்றும் கிருஷ்ணன் போதிக்கிறார். வேலைக்காரனுக்குக் கேள்வி கேட்பதற்குப் பாத்தியதை யில்லை. யுத்தவீரனுக்கு நியாயம் பேசுவதற்குப் பாத்தியதை யில்லை. முன்னேக்கியே செல்வாய். எத்தகைய வேலையை நீ செய்கிறாய் என்பதைப்பற்றி நீ அதிக கவனம் செலுத்தாதே. நீஸ்வயநன்மை யற்றிருக்கிறாயா என்று உன்மனத்தைக்கேள். நீ (ஸ்வயநன்மையற்று) இருந்தால், ஒன்றையும் லட்சியம்செய்யாதே; எதுவும்உன்னை எதிர்க்க முடியாது. ஆழ்ந்துவிடு. கையின் மேலுள்ள கடமையைச் செய்.

இப்பொழுது இப்போதனையின் முடிவு என்ன வென்றால், உலகத்திலுள்ள கடமைகள் அனைத்தும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டுவிட்டன. இவ்வுலகத்தில் நாம் தாழ்ந்தது என்று சொல்வதற்குப் பாத்தியதையுள்ள கடமையேயில்லை; ஒவ்வொருவருடைய வேலையும் சிம்மாசனத்தின்மேல் சிறப்புடன் வீற்றிருக்கும் சக்கரவர்த்தியினுடையதைப்போலவே அவ்வளவு மேன்மையுற்றது.

சிவசுப்பிரமணியம்.

ஸ்ரீமத் விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் கடிதம்.

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரசாஸ்திரியவர்கள் மொழிபெயர்த்தது.

அரிய:— சிக்காகோ, 28-5-1894.

நான் ந்யூயார்க்கிலிருந்து போஸ்டனுக்கும் போஸ்டனிலிருந்து ந்யூயார்க்குக்குமாகச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தபடியால், சீக்கிரத்தில் உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதமுடியவில்லை. எப்பொழுது இந்தியாவுக்குத் திரும்பிவருவேனென்று எனக்குத் தெரியாது எனக்குப் பின்புறம் நின்றுகொண்டு எனக்கு ஆக்ஞை செய்து கொண்டிருக்கிற ஈஸ்வரனிடத்தில் எல்லாவற்றையும் ஒப்புவித்து விடுதல் மிகவும்நலம். யான் ஒருபொழுதும் இருந்ததேயில்லையென்று நினைத்துக் கொண்டு வேலைசெய்ய முயற்சி செய்யுங்கள். எவர் பொருட்டும் அல்லது எதன் பொருட்டும் காத்திருக்கவேண்டாம். உங்களால் முடியுமானவற்றை நீங்கள் செய்யுங்கள் ஒருவர்மேலினும் நம்பிக்கைவைக்காதீர்கள். ... ...

நான் இங்கு போதுமான அளவுபிரசங்கம் செய்திருக்கிறேன். இங்கே ஏற்படும் செலவுகளோ பயங்கரமாயிருக்கின்றன. மிகஉயர்ந்தவையும் மிகநேர்த்தியானவையுமான குடும்பங்கள்எங்குபார்த்தாலும் என்னை அநேகமாகக் கவனித்து வந்தபோதிலும், பணம் பறக்கின்றது.

இந்தக் கோடைகாலத்தில் நான் அங்குவருவேனோ வரமாட்டேனோ எனக்குத்தெரியாது. அநேகமாக வரமாட்டேனென்று நினைக்கிறேன். இதன்மத்தியில் நமது ஆலோசனைகளை ஒழுங்குபடுத்தி விருத்திசெய்யுங்கள். நீங்கள் எல்லாம் செய்யவல்லவர்கள் என்று நம்புங்கள். ஈஸ்வரன் நம்முடன் கூடவேயிருக்கிறாரென்று அறிந்துகொள்ளுங்கள். ஆகையால், தீரர்களே! முன் செல்லுங்கள்.

எனது சொந்த தேசத்தில் போதுமான அளவுபுகழ்பெற்றுவிட்டேன். புகழ்ந்தாலும் புகழாவிட்டாலும், உறங்காதீர்கள்;பின் வாங்காதீர்கள். நமது ஆலோசனைகளில் ஒரு அணு அளவு கூட இனனும் அநுபவத்தில் கொண்டுவரப்படவில்லையென்று நீங்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

கல்வியிற் றேர்ந்தவாலிபர்களிடத்தில் வேலை செய்யுங்கள். அவர்களை ஒன்றுசேர்த்து ஒழுங்குபடுத்துங்கள். பெரியகஷ்டங்களைச்சகித்தே பெரியகாரியங்கள் கைகூடவேண்டும்; தன்னயமே கூடாது, பெயரும் பெருமையும் உதவா. உன்னுடைய கீர்த்திபாயினும் சரியே, என்னுடையகீர்த்திபாயினும் சரியே, என்குருநாதருடைய கீர்த்தியாயினும் சரியே, எதற்கும் ஆசைப்படலாகாது. எண்ணத்தைப் பரவச்செய்யுங்கள், ஏற்பாட்டின்படி வேலைசெய்யுங்கள். சக்கரத்துக்கு உங்களுடைய புஜங்களைக் கொடுங்கள்! பெயரின் பொருட்டாவது, கீர்த்தியின் பொருட்டாவது, இவைபோன்ற எந்தமூடத்தனத்தின் பொருட்டாவது பின்திரும்பிப் பார்க்க நிற்காதீர்கள். அகங்காரத்தை அகற்றிவிட்டு வேலைசெய்யுங்கள். "புற்கள் ஒன்றுசேர்க்கப்பட்டுக் கயிறுக்கப்பட்டபொழுது மதயானையையும் கட்டுப்படுத்தும்" என்பதை ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்கள்எல்லார் பேரிலும் ஈஸ்வராநுக்கிரகம் இருக்கக்கடவது! அவருடைய சக்தி உங்களிடத்தில் இருக்கக்கடவது! அந்தசக்தி முன்னமே உங்களிடத்தில் இருக்கிறதாக நான் நம்புகிறேன். "விழித்துக்கொள்ளுங்கள்; லட்சியத்தை 'அடைகிறவரையில்நிற்காதீர்கள்" என்று வேதங்கள் கோஷிக்கின்றன. எழுந்திருங்கள், எழுந்திருங்கள், நீண்ட இரவு கழிந்து போகின்றது, பகல் நெருங்குகின்றது, அலைகிளம்பிவிட்டது. அந்த அலையின் பராக்கிரமத்தை எதிர்க்கும் சாமர்த்தியம் ஒன்றுக்கும் இல்லை. சக்தி, எனது புத்திரர்களே! சக்தி; அன்பு, எனது குழந்தைகளே! அன்பு; விஸ்வாசம், நம்பிக்கை; பயப்படாதீர்கள். பாவங்களிற் பெரியபாவம் பயமேயாகும்.

எல்லாரையும்யான் ஆசீர்வதிக்கின்றேன். நமது முயற்சியில் உதவிசெய்திருக்கிற கம்பீர புருஷர்களிடத்திலெல்லாம் அவர்களுக்கு எனது நித்திய அன்பையும் நன்றியறிதலையும்நான் அனுப்புகிறேன்என்று சொல்லுங்கள். ஆனல்அவர்கள் மெல்ல மெல்ல விட்டுவிடாதபடி நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எண்ணத்தைப் பரவச் செய்யுங்கள். கர்வ மடையாதீர்கள். பிடிவாதமாக எந்தக்கொள்கைகளையும் அநுசரிக்காதீர்கள். எதற்கும் விரோதமாகப் போகாதீர்கள்;- ரசாயனங்களைச் சேர்ப்பதே நமது வேலை; எப்படி எப்பொழுது உருவமாகமாறுமென்று ஈஸ்வரனே அறிவார், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, எனது ஜயத்தினலாவது உங்களுடைய ஜயத்தினலாவது கர்வமடையாதீர்கள். மிகப்பெரிய

காரியங்கள் நடக்கவேண்டியிருக்கின்றன. இனிமேல் அடையப் போகிற ஜயத்திற்கு இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிற இந்த ஜயம் எம்மட்டு? நம்புங்கள், நம்புங்கள், உத்தரவு சென்றுவிட்டது; ஈஸ்வராக்ஞையாய்விட்டது. இந்தியா முன்னுக்குவரவேண்டும். பொது ஜனங்களும் எளியவர்களும் சுகமடையவேண்டும். ஆநந்தியுங்கள். ... ... ஞானவெள்ளம் பெருகியிருக்கிறது. அது எதிர்ப்பாரின்றி, எல்லையின்றி சர்வவியாபகமாய் பூமியெல்லாம் புரண்டு வருகின்றது. ஒவ்வொருவரும் முன்னுக்கு வரட்டும்; அதன் சக்திகட்கு ஒவ்வொரு நன்மையும் சேர்க்கப்படும், ஒவ்வொருவரும் அதன்வழியைச் சீர்படுத்தட்டும்; ஈஸ்வரனுக்கு மகிமை உண்டாவதாக! ... ...

எனக்கு எவ்வித சகாயமும் தேவையில்லை, ஒரு நிதிசேர்க்க முயற்சி செய்யுங்கள். சில மாயாதீபங்கள், தேசபடங்கள், பூகோளம், சில ரசாயனங்கள் முதலியவற்றை விலைக்கு வாங்குங்கள், தினந்தோறும் சாயுங்கால வேளையில் எளியவர்களையும் தாழ்ந்தவர்களையும் பறையர்களையும் கூட ஒரு கூட்டம் சேர்த்து, முதலாவது மதத்தைப்பற்றி அவர்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்யுங்கள்; பின்னர் மாயாதீபம் முதலிய வஸ்துக்களினால் வானசாஸ்திரம், பூமி சாஸ்திரம் முதலியவற்றைப் பற்றி ஜனங்களுடைய பாஷையில் போதியுங்கள். உற்சாகம் மிகுந்த சிலவாலிபர்களைப் பழக்குங்கள். அவர்களுக்கு உங்களுடைய உற்சாகத்தை ஊட்டி, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சபையை வரவரப் பெரிதாக்குங்கள். உங்களால் முடிந்த நன்மையெல்லாம் செய்யுங்கள், தண்ணீரெல்லாம் வற்றியபிற்பாடு ஆற்றைக் கடந்து செல்வோமென்று காத்திராதீர்கள். சஞ்சிகைகளையும் பத்திரிகைகளையும் பிரசுரித்தல் சந்தேகமில்லாமல் நன்மையே; ஆனால், எனது புத்திரர்களே! உண்மையான வேலை, அணுவளவாயினும் அது தினந்தோறும் எழுதுதலினும் தினந்தோறும்பேசுதலினும் மிகவும் மேலானதாம். ஒரு சபை கூடுங்கள்; நான் இப்பொழுது சொன்ன வஸ்துக்களையெல்லாம் வாங்குங்கள். ஒருகுடிசையை வாடகைக்குவாங்குங்கள். வேலை செய்யப்போங்கள். பத்திரிகைகள் இரண்டாந்தரமே: ஆனால்இதுதான் முதற்றரம். உங்கள்கைக்குள் பொதுஜனங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆரம்பம் சிறிதாயிருப்பதைப் பற்றிப் பயப்படாதீர்கள். பெருங்காரியங்கள் பின்னால் வருகின்றன.

தைரியமாயிருங்கள். நீங்கள் உங்கள் சகோதரர்களிடத்தில் தலைமை வகிக்க முயற்சிக்காதீர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள். தலைமை வகிக்கவேண்டுமென்ற முட்டாள்த்தன மானபைத்தியம் எத்தனையோ கப்பல்களை ஜீவிதசாகரத்தில் முழுக்கிவிட்டது. முக்கியமாக அதைப்பற்றி ஜாக்கிரதையாயிருங்கள். அதாவது, மரணம் நேரிடினும் ஸ்வயநலமற்று வேலைசெய்யுங்கள். நான் சொல்ல விரும்பியவற்றையெல்லாம் எழுத முடியவில்லை; ஆனால், எனது தீர புத்திரர்களே! ஈஸ்வரன் உங்களுக்கு எல்லா அறிவையும் கொடுப்பார். எனது புத்திரர்களே! எடுத்திருக்கிறகாரியத்தில் சுறுசுறுப்பாயிருங்கள். ஈஸ்வரனுக்கு பகிமை உண்டாவதாக!

உங்கள் அன்புள்ள

விவேகாநந்தர்.

பகவத் கீதை.

ஸாஸ்வதியென்னும் நமது நேயர் எழுதியது.

மூன்றும் அத்தியாயம்.

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறன்.

(1) ஜனார்த்தன, கர்மத்தினும் புத்தியே சிறந்ததென்பது உனது கொள்கையானல், இந்த கோரமான கர்மத்திலே, கேசவா! என்னை யேன் கொண்டு மாட்டுகிருய்?

(2) கலக்கமான வாக்கியத்தினுல் எனது புத்தியை மயங்கும்படி செய்கின்ருய். ஆதலால் எனக்கு நலம் கிடைக்கும் வழி யின்னதுதா னென்பதாக ஒன்றை உறுதி செய்து எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

பகவான் சொல்லுகிறர்.

(3) பாப மற்றவனே! யான் முன் சொல்லியபடி இவ்வுலகத்தில் இரண்டுவித நிஷ்டைகள் உண்டு. ஸாங்கியர்கள் சொல்லும் ஞான யோகமொன்று, யோகிகள்சொல்லும் கர்மயோகமொன்று.

(4) செய்கைகளிலிருந்து விலகி நிற்பதால் மட்டுமே ஒருவன் "தன் செயலின்மை" என்ற நிலையை அடைந்து விடமாட்டான். துறப்பதினுல் மாத்திரமே ஒருவன் ஈடேற்றம் (ஸம்ஸித்தி) பெற்றவனுகி விடமாட்டான்.

(5) மேலும், யாவனே யாயினும் ஒரு க்ஷணம் கூடச் செய்கை யில்லாமலிருக்க முடியாது. இயற்கையிலே தோன்றிய குணங்களினல் அவசமாகவே ஒவ்வொருவனும் செய்கையில் தூண்டப் படுகிறான்.

(6) கர்மேந்திரியங்களை மாத்திரம் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, எந்த மூடன் அவ்விந்திரிய நுகர்ச்சிக்குரிய பொருள்களை மனதினல் ஸ்மரித்துக் கொண்டிருக்கிறானே, அவனைப் பொய் யொழுக்கமுடையவனென்கிறோம்..

(7) எவன் தனது உட்பொறிகளை மனதினல்கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, பற்றில்லாதவனுகிச் செய்கைப் பொறிகளினல் கர்ம யோகம் தொடங்குகிறானே, அவனே சிறந்தவனுவான்.

(8) நீ, ஒழுங்கான செய்கையை (அவசியம்) செய். ஒன்றும் செய்யாமலிருப்பதினும், செய்கை பெருமையுடையது. ஒன்றும் செய்யாமல் சோம்பியிருப் பாயாயின், உனக்கு உடற்பாதுகாப்புக் கூட ஸாத்திய மில்லாமற்போய் விடும்.

(9) ஆனல் யக்ஞத்தின் பொருட்டாகச் செய்யப்பட்ட செய்கையொழிய, மற்றச் செய்கை யெல்லாம் மனிதனைக் கட்டுக்களுக் குட்படுத்தும். அதன் பொருட்டாக, குந்தியின் புதல்வனே, நீ செய்கையைப் பற்று நீக்கிச்செய்.

(10) படைத்த தலைவன் ஆதியில் மனிதர்களை யக்ஞத்தோடு கூடப் படைத்து விட்டுப், பின்வருமாறுவிதித்தான். இதன் மூலமாகவே நீங்கள் பெருகுதலடைவீர்கள். இதுவேநீங்கள் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் தரும் காமதேனுவாகும்.

(11) இதைக்கொண்டு நீங்கள் தெய்வங்களை ஆதரிக்கவேண்டும், அவை உங்களை ஆதரிக்கும். இங்ஙனம் பரஸ்பரம் ஆதரிப்பவர் களாகி, உயர்ந்த நலத்தைப் பெறுவீர் களாக.

(12) "யக்ஞத்தால் ஆதரிக்கப்பெற்றுத் தெய்வங்கள் நீங்கள் விரும்பிய போகங்களைத் தரும். அத்தெய்வங்களால் கொடுக்கப்பட்ட இன்பங்களை அவற்றிற்குக் கைம்மாறு கொடாமல் துய்ப்பவன் திருடனே யாவான்.

(13) யக்ஞத்திலே மீந்ததை யுண்ணும் நல்லோர்கள், எல்லா மாசுகளினின்றும் விடுபட்டு நிற்பர். (அங்ஙனமில்லாது) தமது

பயனைமட்டுமே கருதிச்சமையல் செய்யும் பாவிகள் பாவத்தையே உண்பவாாகின்றனர்.

(14) உணவிலிருந்து ஜந்துக்கள் ஆகின்றன; மழையினல் உணவு கிடைக்கிறது. மழை யக்ஞத்தாலாகிறது; இந்த யக்ஞம் செய்கையிலே பிறப்பது.

(15) அந்தச் செய்கை அறிவிலிருந்து பிறக்கிறதென்று தெரிந்துகொள். அறிவு அழிவற்ற பரம்பொருளிடத்திலிருந்து தோன்றுகிறது. ஆதலால், எங்கும் நிறைந்ததாகிய அறிவு யக்ஞத்தினிடம் எப்போதும் நிலைபெற்றதாகும்.

(16) இங்ஙனம் சுற்றும் சக்கரத்தைத் தொடர்ந்து செல்லாமல், பாவவாழ்க்கை யுடையவனய் இந்திரிய இன்பங்களில் களித்திருப்பவன் உயிருடனிருப்பதே வீண்.

(17) "ஆனல் எந்தமனிதன் ஆத்மாவிலேயே இன்புற்றவனய், ஆத்மாவிலேயே திருப்தி பெற்றவனய், ஆத்மாவிலேயே மகிழ்ச்சி பெற்றவன யிருக்கிறனே அவனுக்கு ஒன்றும் காரியமில்லை.

(18) இவ்வுலகத்தில் செய்யப்பட்டதொரு காரியத்திலேனும் செய்யப்படாததோர் காரியத்திலேனும் அவனுக்கோர் பயனுமில்லை. அவன் எந்த ஜந்துக்களிடத்தும் பயனென்றை எதிர்பார்ப்பதில்லை.

(19) ஆதலால், பற்று நீங்கியவனய், எப்போதும், செய்தற்குரியன செய்க. பற்றில்லாது தொழில் செய்யும் மனிதன் பரநிலையை அடைகின்றுள்.

(20) ஜனகன் முதலாயினேர் தொழிலைக் கொண்டே ஈடேற்றம் (ஸம்ஸித்தி) பெற்றுர்கள். உலகநன்மையைக் கருதியும் நீ தொழில் செய்தல் அவசிய மாகிறது.

(21) மேலோர் ஏதேது செய்தொழுகுகின்றனரோ அதனையே மற்றவர்களும் செய்து ஒழுகுகிறுர்கள். மேலோர் எதைப் பிரமாணமாக்கு கிறுர்களோ அதையே உலகத்தார் பின்பற்றுகிறுர்கள்.

(22) பார்த்தா! செய்துதான் தீரவேண்டு மென்பதாக எனக்கு மூன்று உலகங்களிலும் எவ்விதகாரியமு மில்லை. அடைப

வேண்டுவது, ஆனால் இதுவரை நான் அடையவில்லை என்பதாக வும் ஒருபொருளில்லை. அப்படி யிருந்தும்நான் தொழிலிலேஇயங் கிக் கொண்டு தானிருக்கிறேன்.

(23) நான்சோர்வற்றவனாய் எப்போதும் தொழிலிலே இயங் கிக்கொண்டிரா விட்டால், பார்த்தா! எங்கும் மனிதர்கள் எனது மார்க்கத்திலேயே நடக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

(24) நான் தொழில் செய்யாதிருப்பேனாயின் இவ்வுலகங்க ளெல்லாம் நாசமடைந்து போய்விடும். குழப்பத்திற்குக் காரண மாகி, நானே இந்தப் பிரஜைகளெல்லாரையும் அழிப்பவனாவேன்.

(25) அறிவில்லாதவர்கள் செய்கையிலே பற்றுடையவர் களாய் எப்படித்தொழில் செய்கிறார்களோ, அறிந்தவன் அப் படியே பற்றில்லாதவனாய், உலகநன்மையை விரும்பித் தொழில் செய்தல்வேண்டும்.

(26) அறிவுடையவன் செய்கைப் பற்றுடைய அறிவிலிகளு க்கு புத்திபேதம் உண்டாக்கலாகாது. தான் கர்மயோகியாகித் தொழில்களை நன்கு செய்து, அவற்றில் பிறருக்குக் கவர்ச்சியுண் டாகும்படி செய்தல் வேண்டும்.

(27) எல்லாச் செய்கைகளும் இயற்கையின் குணங்களாலே செய்யப்படுகின்றன. அஹங்காரமுடைய மூடன், "நானேசெய் பவன்" என்று நினைக்கிறான்.

(28) பெருந்தோளினையுடையாய்! குணம், செய்கை இவற் றின் வகைகளினது இயல்பை அறிந்தவன் குணங்கள் குணங் களிடையே இயங்குகின்றன என்பதை யறிந்து பற்றின்றிச்செய் வான்.

(29) இயற்கையின் குணங்களிலே மயக்க முற்றவர்கள்குணச் செய்கைகளிலே பற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். முற்றிய அறிவுடைய வன் சிற்றறிவுடைய அந்த மந்தர்களைச்சலனமடையும்படி செய்ய லாகாது.

(30) என்னிடத்திலே எல்லாச் செய்கைகளையும் துறந்து விட்டு, ஆத்மாவிலே பொருந்திய சித்தமுடையவனாய் ஆசையும் * மமகாரமும் நீங்கியவனாய் மனஜ்வரமில்லாமல் போர்செய்வாயாக.

---

*மமகாரம்-எனதென்னும் சிந்தை: அஹங்காரம்-நானெனுஞ்சிந்தை.

(31) சிரத்தையுடையவர்களாகவும், அஸூயை தீர்ந்தவர்களாகவும் எந்த மனிதர்கள் எனது கொள்கையைப் பற்றி நடக்கிறார்களோ, அவர்களும் தமது செய்கை யிலிருந்துண்டாகும் தளைகளினின்றும் விடுபடுகிறார்கள்.

(32) எவர்கள் அஸூயை கொண்டவர்களாய் எனது கொள்கையின் வழிநிற்காமலிருக்கிறார்களோ, எல்லா அறிவிலும் கலக்கமுற்றவர்களான அந்தச்சேதன மற்றவர்களை நாசமடைந்தவர்களென்பதாக அறிந்துகொள்.

(33) ஒருவன் ஞானவானாயினும் தனது இயற்கையின்படியே இயங்குகின்றான். ஜந்துக்களெல்லாம் இயற்கைவழியேதான் செல்கின்றன. நிக்கிரகம் (செறுத்தல்) என்னபயன்படும்?

(34) இந்திரியப் பொருளினிடத்தே இந்திரியத்துக்கு விருப்பும் வெறுப்பும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விரண்டின் வசப்படுதல் வேண்டாம். இவையே வழியை மறைப்பனவாகும்.

(35) நன்கு செலுத்தப்படும் பிறனுடைய கடமையைக் காட்டிலும், ஒருவனுக்கு குணமற்றதேயாயினும் தனது கடமையே சிறப்புடையதாகும். தனது கடமையைச் செலுத்தி வருவதனிடையே இறந்து விடினும் அது நன்று; பரதர்மம் (பிறன் கடமை) அச்சத்திற் கிடமானது.

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்.

(36) இனி, ஐயனே! ஒரு மனிதன் தனக்கு விருப்பமில்லாவிடினும் பலாத்காரமாகப் பாவஞ் செய்யும்படி அவனைத் தூண்டிவிடுவது யாது?

பகவான் சொல்லுகின்றார்.

(37) அது காமம், அது குரோதம்; ரஜோகுணத்தால் உண்டாவது, அனைத்தையும் தின்பது, அனைத்தையும் கெடுப்பது, இவ்வுலகத்தில் இதனையே வைரியென்று தெரிந்து கொள்.

(38) நெருப்பு புகையினால் சூழப்பட்டிருப்பது போலவும், கண்ணாடி மாசினால் மறைக்கப்பட்டிருப்பது போலவும், கர்ப்பம் கருப்பையினால் மறைக்கப்பட் டிருப்பது போலவும், இவ்வுலகம் இவ்வைரியால் மறைக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

(39) நெருப்பைப்போல எது போட்டாலும் திருப்தியடையாததாகிய விருப்பம் என்னப்படும், இந்த ஞானிகளது, நித்ய வைரியினால் ஞானம் மறைக்கப்படுகின்றது.

(40) இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவையே இதற்கிடமாகும். இவற்றினால் இது ஞானத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு உணர்வை மயக்குகின்றது.

(41) ஆதலால், பாரதர் காளையே! முதலாவது இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு ஞானத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் நாசம் செய்யும் இந்தப் பாப வஸ்துவைக் கொன்று விடுவாயாக.

(42) இந்திரியங்கள் மேலானவையென்பர். அவ்விந்திரியங்களினும் மனம் மேலானது. மனதிலும் புத்தி மேலானது. புத்தியினும் அவன் (ஆத்மா) மேலானவன்.

(43) பெருந்தோளுடையாய்! இங்ஙனம் புத்தியினும் மேலானபொருளை அறிந்துகொண்டு தன்னைத் தன்னாலே கட்டுப்படுத்திக் கடப்பதற்கரிய விருப்பமென்னும் இந்தப் பகைவை நாசம் செய்து விடுக.

மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உலகில் உயர்ந்தவை.

ஸ்ரீ. கே. ரெங்கசாமி அய்யங்கா ரவர்கள் எழுதியது.

1. பரிசுத்தமும் பரோபகாரமும் பொருந்திய ஜீவிதமே உயர்ந்த வேதம்.

2. திருப்தியுற்ற மனமே உயர்ந்தஞானம்.

3. தன்னைப்போலப் பிறரையும் நினைப்பதே உயர்ந்த சட்டம்.

4. ஆத்மஞானமே உயர்ந்தகல்வி.

5. உற்சாகமும் தன்னடக்கமுமே உயர்ந்த ஔஷதம்.

6. பால்யபருவத்தின் நெற்றியில் புன்நகை வரைதலே உயர்ந்த சித்திரம்.

7. மேகமார்க்கத்திலிருந்து சூர்யப் பிரகாசத்தைப் பிரித்து எடுத்தலே உயர்ந்த சாஸ்திரம்.

8. தற்சோர்வுடன் யுத்தம் செய்தலே உயர்ந்தயுத்தம்.

9. கபடற்ற குழந்தையின் நகைப்பே உயர்ந்த சங்கீதம்.

10. கவலைமிகுந்த ஹிருதயத்திற்குள் சூர்யப்பிரகாசத்தின் ஒரு கிரணத்தைப் பளீரென்று பாயச் செய்வதே உயர்ந்த தந்தி.

11. தர்மசிந்தை தாராளமாய் நிறைந்த ஜீவிதமே உயர்ந்த சரித்திரம்.

சாக்கிரடீஸ்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ திரு அ. சுப்பிரமணியபாரதியவர்கள் எழுதியது.

இப்பொழுது இவர் ஒருபெண்ணைத்தேடி விவாகஞ்செய்து கொண்டார். அவள்பெயர் ஸான்ட்டிபியென்பார்கள். அவள்குணம் இவருடைய குணத்திற்கு முற்றுமாறாகவே யிருந்தது. அவள் சிறிதுங் கல்வியறிவில்லாதவள். இப்படிப்பட்ட சம்பந்தம் உலகத்தில் அநேகருக் கேற்படுவதையும் அவர்களுடைய வாழ்வு சங்கடத்திற் குள்ளாவதையும் நாம்பார்த் திருக்கின்றோம். ஆனால் நமது சாக்ரடீஸ் தமது மனையாள் தமக்கு முற்றும் மாறான குண முடையவளா யிருக்கின்றாளென்பது கருதி விசனப்பட்டாரில்லை. அவள் தமக்கு விரோதமான காரியத்தைச் செய்யினும் கோபியார். நகைப்பார். அவருக்கெதுவும் விளையாட்டாகவேதோன்றும். அவர் பரம சாந்தகுணமுடையவரான தால் எதையும் பொருட்படுத்தினாரில்லை. இவையெல்லாம் உலகவியற்கை யென்றெண்ணித் தம்மனைவியின் மூடத்தனத்தைக் கண்டுகளிப்பார். ஒரு மனிதன் குதிரையை நடத்தும்வகையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமாயின் என்னசெய்ய வேண்டும்? ஒருகாட்டுக்குதிரையைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து அதையல்லவா நடத்திப் பழகுவான்? பழகின குதிரையைக் கொண்டுவருவானோ? ஒருகாலும் கொண்டுவாரான். அவ்வாறே நான் இப்பெண்ணை மணந்துகொண்டது மமையும். அவளுடைய கேட்டகுணம் ஒரு தத்துவசாஸ்திரி அவனுக்குப்புருஷனாயிருக்கவும்அவள் ஒரு தத்துவசாஸ்திரிக்குமனைவியாயிருக்கவும் ஏற்றதேயாம் என்றுகூறுவர். அவர். ஆனால் இவர்மனைவிஸான்ட்டிபி என்பவள் தன்நாயகன்தன்மீது எப்பொழுதும்கோபியாமலிருந்த போதிலும் தான் முணுமுணுப்பதையும் முகத்தைச் சுளிப்பதையும் கடுகடுத்துப் பேசுவதையும் மறப்பதேயில்லை. ஏனென்றால் அவை அவளுக்கியற்கையாகவே யமைந்த கெட்டகுணங்கள். அவளுக்கு அவையெப்படி மாறும்? நாயைக்

கொணர்ந்து குளிப்பாட்டி நட்டுவேளைவைத்தால் அதுவாலேக்குழை த்துக் கொண்டு மலந்தின்னப்போகுமல்லது, சும்மாவிருக்குமோ?.

ஆகவே ஸாண்ட்டிபி யென்பவள் தன்நாயகனுடைய கல்வி யறிவின் விசேஷத்தையும் பரமசாந்த குணத்தையும் தெரிந்து கொண்டாளில்லை. அவள் மனம்போனவாறிருந்துவந்தாள். நல்லன தீயன அறிந்து நடப்பதே கிடையாது. ஒருநாள் இந்தக்குணவதி சாக்ரடீஸின்மீது கடுங்கோபங்கொண்டு அவரைத்திட்டி ஒருசெப்பு அசுத்தநீரை அவர்தலையில் ஊற்றினாள். சாந்தகுண சீலராகிய சாக்கிரடீஸ், உடனேகக்கடவென நகைத்துத் தேகத்தை உதறிக் கொண்டு "இடி இடித்த பிறகு மழைபெயாது போகுமா" என்று மெதுவாய்ச் சொல்லிச் சென்றனர். இப்படிப்பட்ட பொறுமைவகித்த புருஷோத்தமனைப் புகழாதாருமிருப்பரோ? எவரும் புகழும்படியான பொறுமை யென்னும் அருமையான குணம் இவரிடம் எவ்வாறு குடிபுகுந்தது? இவர் தாம் கற்ற கல்வியின் விசேஷத்தாலல்லவா? ஒருவன் உலகத்தில் தனவா னாயிருப்பதினும் கல்விமானாயிருப்பின் அவனுக்குச்சகல நன்மை யும்தானேவந்தமையும். "மன்னனுக்குத் தன் தேசமல்லாற் சிறப் பில்லை, கற்றோருக்குச் சென்றவிடமெலாஞ்சிறப்பு" என்னும் ஆன் றோர் நீதிவாக்கியப்படி மன்னனில் கற்றோனே சிறப்புடையன் என் பது பெறப்படுகின்றதல்லவா? இதனை 'மன்னனும் மாசறக்கற்றோ னும் சீர்தூக்கின் மன்னனிற் கற்றோனே சிறப்புடையன்' என்னும் நீதிவாக்கியமே நமக்கு நன்கு விளக்குகின்றது. ஆகையால் மனி தன் எப்பாடு பட்டாயினும் கல்வியைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். "கல்வியினூங் கில்லைச் சிற்றுயிர்க் குற்றதுணை" என்றபடி கல்விபோல் மாந்தர்க்குத் துணை புரியக் கூடியது எது வுமே யில்லை யாதலால் கல்விபயிலப் பின் வாங்கலாகாது. அதனை எப்பாடுபட்டேனும் கற்பதே மாந்தர்க் கழகு. தொடங்குங்கால் துன்பமா யின்பம் பயக்கும், மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி" என்பதற்கிணங்கக்கல்விபயிலத்தொடங்கும்போது துன்பம் பயப்ப தாகக் காணப்படினும் பின்னர் நமது மடமை யொழித்து இன் பம் பயக்கும். ஆதலால் கஷ்டங்களைப் பாராட்டாது கல்வியைக் கருத்தோடு பயின்று அதில் தேர்ச்சியடைய முயலவேண்டும். சாக்கிரடீஸ் தமது ஏழமையையும் அதனால் நேரிட்ட கஷ்டத்தை யுங் கவனியாமல் தமது வாத்திமார் கருத்துப்படி நடந்து அவர்

கூறுவதை மறவா துளத்திற் கொண்டு சோம்பலென்பதைத் துறந்து சிரமப்பட்டுப் படித்து வந்தமையாலன்றே அவர் உலகம் புகழுமாறு விளங்குகின்றனர். நாம் அவரைப் புகழ்வதும் அவர் சரித்திரம் படிப்பதும் அதனாலேயே யன்றோ?

சாக்ரடீஸ், ஒரு ஏழையைப்போலிருப்பார். எப்போதும் அழுக்கடைந்த வஸ்திரமுடுத்துக்கொண்டிருப்பார். டம்பமென்பது அவருக்குத் தெரியவே தெரியாது. காலுக்குப்பாதரக்ஷை கூடப் போட்டுக்கொள்ள மாட்டார். எவருடனும் அன்பாய்ப் பேசுவார். முகத்தில் கோபமென்பது காணமுடியாது. எப்போதும் சிரித்தமுகத்துடன் வார்த்தையாடுவார். இவருடைய நெற்றி விசாலமாயிருக்கும். கண்களிரண்டும் முன்னே பிதுங்கிக் கொண்டிருக்கும். மூக்குத்தட்டையாயிருக்கும். அதன் மேற்பாகம் குழிவிழுந்திருக்கும். மூக்குத்துவாரங்களிரண்டும் விரிந்திருக்கும். உதடுதடித்து அதற்குத் தக்கபடி அகன்று திரண்டிருக்கும். தோட்களிரண்டும் உயர்ந்து திரண்டு விசாலமாயிருக்கும். அவருடைய சரீரம் கட்டாயிருக்கும்.

இவ்வாறான சொரூபமுடைய அவர், தமது சரீரத்தைப் பற்றி "நான் ஒருநேர்த்தியான சரீரத்தையுடையவன்" என்று சொல்லிக் கொள்வாரே தவிர தாம் அழகுடையவரல்லவென்பது நினைத்து வருத்தப்படமாட்டார். எப்போதும் சந்தோஷ சித்தராகவேயிருப்பார். அவர் தமது சந்தோஷசித்தமே தமக்கு எல்லா நன்மையையுந் தருவதற்குப் பெரிய துணையாகும் என்று கூறிக்கொள்வார். அவர் எப்போதும் செட்டாகச் செலவிடுவர். எந்தக்காரியத்தையும் முடிக்கவல்ல சமர்த்தர் அவர். ரொட்டியும் சிறிது ஒலிவ இலையுமே அவர் தினப்படி கொள்ளும் உணவு. (வரும்)

கருணாங்கனை.

ஸ்ரீ ம. இராஜகோபால பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.

காப்பு- கலிவிருத்தம்.

தருணா தரவாய்த் தனிமைத் திருவீ
டருணா ரணனா ரடிவாழ்த் திடுவாங்
கருணாங் கனையின் களிகூர் சரிதத்
தெருணா டொருநூல் செகமீ துறவே.

நூல்.

முதலத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

நேரிசை வெண்பா.

பொற்புற்க லாபுரத்திற் போந்த சிதாகரற்கே
அற்பின்உணர் வாநந்த அண்ணலார்—வற்புறத்தி
ஏற்றவா றேதும் இனியகரு ணுங்கனேயின்
தோற்றுவா யீதெனவே சொல்.

மேன்மை பொருந்திய இப்பாதகண்டத்தில் புற்கலாபுரம் என்னும் பெயர்கொண்ட துறைமுகப் பட்டினம் ஒன்றிருந்தது. அதுதனக்கு அலங்காரமாகஒன்பது வாயில்களேயும் மூன்றுகொடிகளேயும் கொண்டிருந்தது. அந்த ஒன்பதுவாயில்களுமொருநாளும் மூடப்படுவதே யில்லே. அதனுல், அப்பட்டினம் "அடையா நெடுங்கதவும் அஞ்சலென்ற சொல்லும் உடைய" சடையப்ப முதலியாரின் வெண்ணெய் நல்லூர்போல, விளங்காநின்றது. அதன் கொடிகள் மூன்றும், மூன்று மூர்த்திகளேப் போன்று தத்தமக்குத் தாமே சரியெனத் தலேயசைத்துக்கொண்டு, தமது இயற்கைக் குணங்களே யாவர்க்குங் காட்டும் அறிகுறியாக,மூன்று விதமான ஆடைகளே யுடுத்திக்கொண் டிருந்தன. அவற்றுள் ஒரு கொடிக் குரியது காவியாடை; மற்றென்றுக்கு வெளுத்துச் சுத்தஞ்செய்த ஆடை; மூன்ருவதற்கோ அசுத்த ஆடையாம். இப்படி அமைந்த அப்பட்டினத்தைக் கெட்டிப்படுத்தும் ஆறு ஒன்றுண்டு. அந்த ஆற்றுக்கு நெய்யாறு என்று பெயா. அந்நெய் யாறு, எப்படிநமது சரீரங்களில் உயிரானது பொருந்தி யிருந்து அவற்றைவாழ்விக்கின்றதோ அப்படி புற்கலா புரத்திலுள்ள சராசரப் பொருள்களனைத்தையும் பற்றி நின்று, அவற்றைப் பச்சைப் பசேலென்றுதோன்றும்படி பாதுகாத்து வந்தது. இத்தோற்றம், பிரம்மதேவனுல் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட பொருள்கள் முழுவதும், எந்தத்தருமத்தால் தந்தம் நிலேயில்தழைத்தோங்கிவருகின்றனவோ, அந்தத் தரும சொரூபியான பெரிய பிராட்டியார் சிறந்து வாழும் பரந்த மார்பை யுடைய பரஞ்சுடர்ச் சோதியான ஆதிபகவனது, பார்த்தமாத்திரத்தில் பார்ப்பவர் தம் பழைய தாபங்கள் மூன்றும் பறந்தோடும்படி விளங்கும் பூந்துளவத்தின் காந்தியை ஒத்திருந்தது. அப்புற்கலாபுரியில்குடியேறப்பெற்றபிரஜைகள், கல்வியினும் செல்வத்திலுங் கைவந்தவர்கள். ஆகைபால், அவர்கள், பாதுகாத்தற்குரிய எல்லாவற்றையும் பாதுகாக்க முடியாமல் கைசோர விட்டாலும், நாக்கு ஒன்றை மட்டும் பாதுகாப்பதில் ஆதிபத்தியம் பெற்றவர்கள். ஏனெனில், எவன் அவ்வாறு தன் நாக்கின் நாணயத்தைக் காப்பாற்றத் தவறுகிறுனே அவன் சொல்லால் வரும்

குற்றத்திற்காளாய்த் தானே துன்பமடைவன் என்னும் கட்டுரைக்கு அவர்கள் பயந்தவர்கள்; ஆதலால் "நா அகாரியஞ்செய்கிலாது நாள்தொறும் விருந்தோம்பி, தேவகாரியமே செய்து, வேதம் பயின்று" வாழும் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்களின் திருவீதிச் சாலை யென்ன, கலாசாலை யென்ன, உத்தியோக சாலை யென்ன, கைத்தொழிற்சாலை யென்ன, வியாபாரச்சாலை யென்ன, இத்தொடக்கத் தனவாகிய சாலைகள் பலவற்றையும், பற்பல தேவாலயங்களையும் பெருமிதமாகக் கொண்டு, அவற்றால் அப்பட்டினம், துறவறத்தார்க்கும் இல்லறத்தார்க்கும், பண்டிதர்கட்கும் வர்த்தகர் கட்கும் ஏற்ற இடமாய்ப் போகலோகத்தையும் புறக்கணித்திருந்தது. அதன் அருமையும் பெருமையும் எடுத்துரைக்க அரவரசப் பெருஞ்சோதியான அநந்தனும் பாத்திரன் ஆகானெனில், நாம் எம்மாத்திரம். (வரும்)

சமாச்சாரக் குறிப்புகள்.

இன்னும்சில தினங்களில் ராஜப்பிரதிநிதியவர்கள் சென்னைமாநகரத்தில் இருப்பார். இவர் இசாஜரீகதந்திர நிபுணர் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை எப்படியாவது தேசத்தைச் சமாதானமாய் ஆளவேண்டுமென்பதே இவருடைய நோக்கம் சமீபத்தில் கான்பூரில் நடந்த கலக சம்பந்தமாய் இவர் காண்பித்த ராஜதந்திரமானது அறிவிற்சிறந்த அரசர்களாலும் மெச்சத்தக்கது. பள்ளிவாசலில் இடிந்துபோன பாகத்தைத் திரும்பக்கட்டிக்கொள்ளும் படிக்கும் அந்தக் கலக சம்பந்தமாய்க் கைதுசெய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்யும்படிக்கும் ராஜப்பிரதிநிதியவர்கள் செய்த உத்தரவானது மகம்மதிய ஜனசமுகத்தை மட்டற்ற மகிழ்ச்சிக்குட் படுத்திவிட்டது. ஹிந்துக்கள் அரசாங்கத்தாருடைய அதிருப்திக்குட்பட்டுப் பற்பல கஷ்டங்களை அநுபவிக்க நேர்ந்த காலத்தில், மகம்மதியர் சிறிதேனும் கவனியாது பராமுகமாயிருந்தனர். சமீபத்தில் மகம்மதியர்கட்கு ஏற்பட்ட ஆபத்துக்களிலெல்லாம் ஹிந்துக்கள் அநுதாபங்காட்டி, மகம்மதியர்களை ஆதரவு செய்ததுமன்றி, இப்பொழுது கான்பூர் விஷயமாய் ராஜப்பிரதிநிதியவர்களின் உத்தரவைக் குறித்து சந்தோஷிக்கின்றனர்.

அன்னிபேஸண்டு செய்திருந்த அப்பீல் முடிவு பெற்று, ஹைக்கோர்ட்டில் தீர்மானமும் சொல்லப்பட்டு விட்டது. பெற்ற தகப்பனுக்கே பிள்ளைகள் உரியன என்ற சாதாரணமான சிருஷ்டி நீதியை ஹைக்கோர்ட்டார் ஸ்தாபித்து விட்டனர். கீழ்க்கோர்ட்டுக்களிலெல்லாம் நியாயம் தவறிவிட்டபோதிலும் ஹைக்கோர்ட்டில் நியாயமே நிலைபெறும் என்ற நம்பிக்கை ஜனங்களுக்கு நிரம்பவும் உண்டு. அங்ஙனமே அநேகமாய் ஹைக்கோர்ட்டுக்களில் நியாயந்தவறுவதில்லை. இப்பொழுது அப்பீலில் ஜட்ஜி பேக்வெல் துரையவர்களுடைய, பையன்களைப் பிதாவிடம் தான் ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் உறுதிசெய்யப்பட்டதுமன்றிப் பிரதிவாதியாகிய பேஸண்டுக்கு வாதியாகிய நாராயணய்யா செலவு தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மேற்படி பேக்வெல் துரையவர்கள் செய்த தீர்மானமானது மாற்றப்பட்டு விட்டது. அப்பீலில் ஹைக்கோட்டாரது தீர்மானமாது இந்திய ஜனசமுக நன்மையையே எப்பொழுதும் நாடிக்கொண்டிருக்கிற எல்லோருக்கும் பொதுஜனங்களுக்கும் அடக்கவொண்ணாத மகிழ்ச்சியை அளித்துவிட்டது. ஆயினும், அன்னி பேஸண்டு இருக்கிறமாதிரியைப்பார்த்தால் பையன்களை அவர் கொண்டு வந்து பிதாவிடம் ஒப்புவித்து விடுவாரென்று நம்ப இடம் இல்லை. "சாதாரணமாக நிர்ணயித்தால், அவள் பொது நீதியினின்றும் தவறினாள்" என்று ஹைக்கோர்ட்டு அப்பீல் தீர்மானத்தில் ஒரு இடத்தில் ஜட்ஜி ஓல்ட்பீல்ட் துரையவர்கள் கூறியுள்ளார். இவர் பையன்களைக்கொண்டு வந்து பிதாவிடம் ஒப்புவிக்காத விஷயத்தில் நமது கவர்ன்மெண்டார் பையன்களை எப்படியாவது வரவழைத்துப் பிதாவிடம் ஒப்புவித்துப் பிதாவுக்குத் துக்க நிவிர்த்தி செய்வார்களென்று பரிபூர்ணமாய் நம்புகிறோம்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் நமது சகோதரர்கள் படும்பாட்டைக் குறித்து ஸ்ரீமான் கோகலே அவர்கள் எத்தகைய கன்னெஞ்சையும் கரையக்கக்கூடிய மாதிரி எழுதித்தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். தினந்தோறும் அங்கிருந்து வருகிற தந்திகளால் நமது மனம்கலங்குகின்றது. வேறொருவிதத்திலும் உதவி செய்யவழியற்று வகையற்று, கடைசியில் அங்கு சிறைவாசம் செய்யும்படி நேரிடுகிற ஜனங்களுடைய பெண்டு பிள்ளைக

ளுடைய கஷ்ட நிவிர்த்தியின் நிமித்தம் பணம் சேகரித்து அனுப்பவேண்டும் என்று மிக்கோரும் கூறுகின்றனர். இதுவே நாம் தற்காலத்தில் செய்பக்கூடியது என்பது வாஸ்தவமே. நாம் எவ்வளவு தான் பணம் அனுப்பியபோதிலும், நம் சகோதரர்கள் மீது மிகக்கொடுமையாக, மிக இழிவாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சட்ட நிபந்தனைகள் அழிக்கப்பெற்று அவர்களுக்குத்துக்க நிவர்த்தி உண்டக்குமா? கொடுங்கோலரசு புரிந்துவரும் தென்னுப்பிரிக்காக் கவர்ன்மெண்டார் நமக்கு இணங்கிவர வேண்டுமானுல், நமது இந்தியாக் கவர்ன்மெண்டாருடைய இடைவிடாப் பிரேரேபணைகளின் பேரில் பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டார் சாம தான பேததண்டமென்கிற சதுர்விதோ பாயங்களில் ஏதேனும் ஒன்றினுல் எத்தகைய முயற்சி செய்தாயினும்—தென்னுப்பிரிக்காக் கவர்ன்மெண்டாரைக் கட்டாயப்படுத்தினுலொழிய, நம் சகோதரர்களுடைய கஷ்டங்கள் நிவர்த்தியாகுமென்று நினைக்கமுடியாது. ஆதலால் நாம் முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டியது யாதெனில், ஆங்காங்கு ஊர்கள்தோறும், கிராமங்கள் கள் தோறும் சபைகள் கூட்டி இவ்விஷயத்தைக் குறித்து ஜனசமூகத்தில் கொதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அபிப்பிராயத்தைநமது கவர்ன்மெண்டாருக்கு வெளியிட்டு அவர்கள் நமது அபிப்பிராயத்தை ஆதரித்து நமக்கு அநுகூலமான மார்க்கங்களைச்செப்பனிடும் வரையில், நாம் சும்மாவிருத்தல்தகாது. இச்சமயத்தில் இவ்விஷயத்தில் நாம் ஜயம் பெறுதற்கு நமது கவர்ன்மெண்டாருடைய செல்வாக்கையும் பராக்கிரமத்தையும் தவிர, நமக்கு வேறு உதவியில்லை; வேறு வழியுமில்லை. பிரிட்டிஷார் இப்பொழுது இவ்விஷயத்தில் என் செய்யப்போகிறுர்கள் என்று இந்திய ஜனசமூகமானது வெகு ஆவலுடன் அவர்களுடைய மனப்போக்கைக் கவனித்த வண்ணமாயிருக்கின்றது.

புத்தக வரவு.

பாஞ்சாலி சபதம்:—இது மிக அழகியவர்ணனைகள் நிறைந்த ஒருகாவியம். பிரஹ்ம ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியபாரதியவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. ஆரியதர்மங்கள் நிறைந்த, ஐந்தாம் வேதமாகிய மகாபாரதத்தில் பொருளமைம்ப உருவாகவந்த துரி

யோதனன் தனது தாய்மாமனாகிய குடிகேடன் சகுனியைக் கொண்டு பஞ்சபாண்டவர்களில் மூத்தோனாகிய தர்மபுத்திரருடன், அவருடைய ராஜ்யத்தை யெல்லாம் பிடுங்கிக்கொண்டு அவரையும் அவரது சகோதரர்களையும் அவர்களது தர்மபத்தினியாகிய திரௌபதியையும் ஓட்டாண்டிகளாக்கிக் காட்டுக்குத் துரத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், சூதாடும்படி செய்விக்கின்ற பாகத்தை பிரஹ்ம ஸ்ரீ பாரதியவர்கள் செய்யுள் நடையில் எழுதியுள்ளார். பாரதியவர்களுடைய தமிழ் நடையைப்பற்றியும் செய்யுள் விசேஷத்தைப் பற்றியும் தமிழ்நாட்டினரில் பெரும்பான்மையோரும் அறிவர் என நம்புகிறோம்; ஆசிரியர் இப்புஸ்தகத்தில் ஒரு பிரதியைச் சென்னை கவர்னரவர்களுக்கு அனுப்பியிருந்ததாகவும் அவர்தாம் அதை வந்தனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டதாக ஆசிரியர்க்குக் கடிதம் எழுதியதாகவும கேள்விப்படுகிறோம். பாஷாபிமானிகளும் தேசபிமானிகளும் அவசியம்படிக்கவேண்டிய புஸ்தகம் இது. இதன் விலை அணா எட்டு. தபாற்செலவு வேறு. வேண்டியவர்கள் நமது ஆபீசுக்கேனும் அல்லது பிரஹ்மஸ்ரீஸி சுப்ரமணிய பாரதியவர்கள், புதுச்சேரியென்ற விலாசத்திற்கேனும் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கீசகன் அல்லது கற்பின்வெற்றி,—இது ஒரு புதிய நாடகம். இதுவும் மகாபாரதத்திலுள்ள ஒரு சரிதையே. பஞ்சபாண்டவர்கள் உருமாறித்தமது அஞ்ஞாதவாசத்தைக்கழிக்கும்பொருட்டு விராடதேசத்தை யடைந்து அவ்வரசனிடத்தில் பற்பலதொழில்களில் அமர்ந்து அடங்கி ஒடுங்கி அடிமைகளாக விருக்கும் நாட்களில் அவ்வரசனது மைத்துனனாகிய கீசகனென்னும் பெயரான, தரணியில் எவரும் தனக்கு நிகரில்லை யென்ற மதம் மிகுந்தோனொருவன், ஐவர்களது பத்தினியாகிய திரௌபதி அரசபத்தினியிடத்தில் சைரந்திரி யென்னும் பெயருடன் பணிப்பெண்ணாயமர்ந்திருக்க, அவளது மையலில் சொக்கி அவளைத் தனக்கு இணங்கும்படிக்கு பற்பல விதமாகப் படாத பாடெல்லாம் படுத்துவதும் கடைசியில் பீமசேனனது யோசனையின் பேரில் சைரந்திரி தான் கீசகனுக்கு இணங்குவது போல் நடித்து நகருக்குப் புறம்பேயுள்ள வசந்த மண்டபத்திற்கு அவனை அன்றிரவு வரும்படி செய்வதும் பீமன் பெண்வேஷம் தரித்து அம்மண்டபத்திற்குச் சென்று கீசகனைக் கொல்வதும்இவைமுதலாய விஷயங்களெல்லாமமைத்து ஆங்காங்கு அவசியமாயுள்ள ரஸபாவனைகளுடன் இந்நாடகம் எழுதப்

பட்டிருக்கிறது. இடை இடையே சந்தர்ப்பத் கட்கேற்ற பாடல்களும் புகுத்தியிருக்கின்றனர் ஆசிரியர். பண்டையக் காலத்துப் புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும் இலட்சியஞ் செய்யாது, மேல் நாட்டினரது ஒழுக்கங்களைப் பின் பற்றுகின்ற இக்காலத்தில், நமது முன்னோர்களுடைய ஆசார அனுஷ்டானங்களும் நீதி நியாயங்களும் நம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்கும் படியாக நமது புராணங்களும் இதிகாசங்களும் இக்காலத்தில்—நவீனகம்மிகுந்த நாகரீக காலமானையால்—நவீனங்களின் நடையை அநுசரித்ததாவது அல்லது நாடகப்போக்கிலாவது எழுதப்படவேண்டியிருக்கின்றன. ஷேக்ஸ்பீயர் ரேனல்ட்ஸ் முதலியவர்களுடைய நூல்களை மொழிபெயர்த்தும் அநுசரித்தும் நாடகங்கள் எழுதும் நவீன பண்டிதர்களே மிகுந்துள்ள இக்காலத்தில் பிரஹ்மஸ்ரீ வரகவி-திரு-அ-சுப்பிரமணிய பாரதியவர்கள் இக்கதையை நாடகரூபமாக எழுதியதைப்பற்றி மிகவும் சந்தோஷிக்கிறோம். கீசகனென்னும் பாவி அடைந்த கதியை நன்றாய் அறிந்து நல்வழிகளில் ஒழுகுமாறு ஆண்பாலாரும், திரௌபதியின் பதிவிரதா தர்மஜபத்தை நன்றாய் அறிந்து திரௌபதியைப் போலவே ஜீவிதகாலத்தை அமைத்து ஒழுகுமாறு பெண்பாலாரும், ஆகவே ஸ்திரீகள், புருஷர்கள் ஆகிய இருதிறத்தவரும் அவசியம் வாங்கி வாசிக்கவேண்டியபுஸ்தகம் இது. இதன் விலை அணு எட்டு. வேண்டுவோர் நமக்கேனும் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியன் கம்பெனி, $\frac{2}{30}$, ஹைரோட்டு, திருவல்லிக்கேணி என்ற விலாசத்திற்கேனும் எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பரிணய மீமாம்சம்:—இஃது திருநெல்வேலி ஜில்லா கடயம் பிரஹ்மஸ்ரீ குருசாமி சாஸ்திரியவர்களுடைய புத்திரன் பிரஹ்மஸ்ரீ கே. ஜி நடேசசாஸ்திரிகள் எழுதிய ஒரு ஸம்ஸ்கிருத கிரந்தம். ருதுவான பின்னரே பெண்களுக்கு விவாகம் செய்விக்கவேண்டுமென்று நவீனநாகரிகர்கள் தோன்றியிருக்கும் இக்காலத்தில், ருதுவாவதற்கு முன்னரே விவாகம் செய்விக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரீக ஆதாரங்களுடனும் நியாயங்களுடனும் பிரஹ்மஸ்ரீ நடேசசாஸ்திரிகள்மிகப்பலமாகவாதிக்கிறார். பெண்கள்ருதுவான பின்னர் மேல் நாட்டினரைப் போலக்கண்டகண்ட புருஷர்களுடன் கைகோர்த்து அலைந்து திரிந்து பின்பு தங்கள் மனதுக்கேற்றநாயகர்களைத் தாங்களேபொறுக்கிக்கொள்ளலாமென்றுபுதிதாகக் கிளம்பியிருக்கும்கட்சியை இப்புஸ்தகம் சிறிதுகலக்கிவிடும் என்று நினைக்கிறோம். விலை அணு பன்னிரண்டு. வேண்டியவர்கள் மைலாப்பூர், சித்திரக்குளம் கீழவீதி 14 நெ. வீடு. சஞ்சீவிராவ் என்ற விலாசத்திற்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்க.